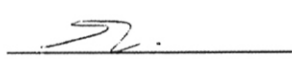

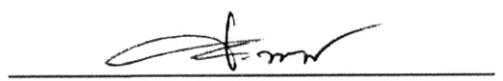
สำเนียง กนฺตรมฺโม (วรรณทอง) 2551: การศึกษาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ
กับการพัฒนาจิตตามหลักพระพุทธศาสนา ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ปรัชญาและศาสนา)
สาขาวิชาปรัชญาและศาสนา ภาควิชาปรัชญาและศาสนา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก:
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประเวศ อินทองปาน, Ph.D. 154 หน้า

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับ การศึกษาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
ตามแนวพระราชดำริกับการพัฒนาจิตตามหลักพระพุทธศาสนา เป็นการวิจัยเชิงเอกสารที่ใช้ข้อมูลจาก
เอกสารชั้นปฐมภูมิ คือพระไตรปิฎกพร้อมทั้งอรรถกถาแปลและข้อมูลจากเอกสารระดับทุติยภูมิ คือ
งานเขียนของผู้ทรงคุณวุฒิทางพระพุทธศาสนาและปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ผลการวิจัยพบว่า ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริกับการพัฒนาจิตได้แก่
เศรษฐกิจที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความพอดี พออยู่ พอกิน พอใช้ ยึดหลักมัชฌิมาปฏิปทาในการ
ดำเนินชีวิต มีคุณภาพระหว่างชีวิตกับสิ่งต่าง ๆ ที่ชีวิตเข้าไปเกี่ยวข้องมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด
กับพุทธธรรมใน 3 ระดับ คือระดับศีลมีความระมัดระวังทางด้านกายและวาจา เป็นพฤติกรรมของ
มนุษย์ที่ปรากฏภายนอกที่ไม่ทำให้ตัวเองและผู้อื่นเดือดร้อน ระดับสมาธิ คือมีความตั้งใจมั่น มีสติสัมปชัญญะ
ระลึกอยู่ตลอดเวลาในการประกอบสัมมาอาชีพ พร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงและเป็นเกาะกำบังมิ
ให้สิ่งเลวร้ายเข้ามากระทบกายและจิตใจและพร้อมที่จะแผ่ความดีงามให้แก่บุคคลอื่น และในระดับปัญญา
คือมีความรู้ชัดและรู้แจ้งทั้งในทางโลกและทางธรรมเป็นการพิจารณาถ่องถี่สิ่งต่างๆ ด้วยความ
ระมัดระวังเพื่อให้ได้มาซึ่งเหตุผลที่ถูกต้อง ส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน และเข้าใจทุกสิ่งทุกอย่างได้
อย่างชัดเจนเกิดความรู้แจ้งเห็นจริงของโลกตามธรรมชาติ

ดังนั้นปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริดำเนินกิจกรรมเป็นองค์รวมไม่มอง
เรื่องเศรษฐกิจแบบแยกเป็นส่วนๆ ดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจตามหลักมัชฌิมาปฏิปทาโดยความ
ไม่ประมาทในชีวิต ยึดหลักความสมดุล 3 ประการ คือ ความสมดุลระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ
มนุษย์กับมนุษย์ และวัตถุกับจิตใจ

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

7/26/51